

Delavsko-kmetijski list.

Izbaja vsak četrtik. — Naročnina: mesečno 6 Din, četrtletno 15 Din.
Uredništvo in Upravištvost: V Ljubljani, Aleksandrova cesta št. 9/II.

Leto II

LJUBLJANA, 1. januarja 1925.

Štev. 1.

Dokazite v dejanjih.

Kaj?

Da ste razredno-zavedni proletarci.

S čim se pa to dokaže?

Z dejanjem. S kakim?

S tem, da vsakdo prispeva k temu, da se čim bolj razširi ideja bojne zveze vseh delavcev in kmetov v delavsko-kmetiskem republikanskem bloku.

Volitve se bližajo. Volivni boj se razvija. Druge stranke imajo milijone in tiskarne za to, da širijo med ljudstvo laž, da zapirajo pot resnici, da ovirajo združenje delavcev in kmetov, da podaljšajo kapitalistično gospodstvo.

Mi smo brez denarja, nad nami besni teror, vse peklenke sile so se združile proti temu, da prodre med delovno ljudstvo mest in vasi ideja o neobhodni potrebi, da se upostavi proti gospodi, reakciji, korupciji, militarizmu in monarhistom delavsko-kmetijski republikanski blok.

Mi moramo preprečiti sovražnikov naklepe. Mi moramo dokazati, da so nas vsa preganjanja le še bolj utrdila.

Agitacija stane. List stane. Letaki stanejo. Potovanja so draga.

Ali vse to bomo zmogli, če bomo napravili dolžnost vsi, ki smo za delavsko-kmetijski republikanski blok. Na tisoče in tisoče nas je.

Vsak naj daruje 1 dinar, pa bomo gotovo zbrali 20.000 Din agitacijskega fonda! Vvečino krajev smo razposlali nabiralne pole. Kdor je še nima, naj nemudoma piše na upravo lista.

In zbirati hitro? V soboto, ko gredo delavci iz tovarn. Vsak so-mišljenik lahko daruje 1 Din. — Samo rudarjev je 10.000. Kdor za-služuje več, lahko žrtvuje 10—100 Din. Vsak po svoji moči. Kdor je za stvar, bo žrtvoval.

Vsi skupaj bomo potem želi uspeh.

Razredno-zaveden proletarec ni tisti, ki samo govori, pa nič ne dela, nič ne žrtvuje.

Zganimo se! Otrsimo se le-nobe! Zberimo 20.000 Din agi-tacijskega fonda!

Zakaj še ni naš so-mišljenik.

Človek potuje po raznih krajih, sreča ljudi, govori z njimi in končno marsikdo pravi: „Saj bi bil naročnik vašega lista, pa ...“

vedal, da brani interese delavcev in revnih kmetov.“ In polno je takih, ki bi postali naši naročniki, če bi le prišli naši sodrugi z njimi v stik. Naš list je treba razširiti. Dobite naročnike po tovarnah, delavnicah, vaseh! Sedaj je najlepši čas za to! Mnogo naročnikov se da dobiti v vsakem kraju. Treba se je le pobri-gati za to!

Pridobivajte nove naročnike! Širite „Delavsko-kmetijski list“, edino glasilo v Sloveniji, ki oznanja proletarsko osvobo-jevanje in kaže delavcem in kmetom pot v to osvobojevanje!

Dragocena priloga.

Prihodnji številki našega lista bomo priložili brezplačno 1. štev. našega novega mesečnega časopisa „Zapiski Delavsko-kmetijske Matic“ z bogato vsebino na 48 straneh. Komur bo časopis uga-jal, si ga bo v bodoče naročil.

Priložili bomo pa časopis le onim, ki bodo do prihodnje šte-vilke poravnali dolžno naročnino. Poravnajte torej nemudoma naročnino, poravnajte to, kar dol-gujete svojemu listu!

UPRAVA.

Politični žongler Prepeluh v revirju.

Prepeluh dokazal Čobalu, da je Judež — Čobal dokazal Prepeluhu, da je Judež! — Oba pa sta dokazala, da je naš blok pravi!

V Zagorju se je v nedeljo dne 21. decembra vrtil prvi volivni šhod. Pril je sam Prepeluh in tudi Čobal, skočila sta si v lase in šhod je izvenel v „Živel delavsko-kmetijski republikanski blok!“

Šhod je sklicala Prepeluhova republi-kanska stranka. Šhodu je prisostvoval sreški poglavar in zunaj so se zračili litri orožniki. Prepeluh je govoril jedva četrte ure, povedal ni nič kaj posebnega, metal je iz sebe naša gesla, vendar o republikanski stranki delavcev in kmetov (!), samo da bi poslušavce zmedel. Ljudje pa so ga obsipali s „kr. repu-blikancem“ itd. Nato je govoril s. Jaka Zorja, ki je razložil položaj in pomen volitev, razkrinjal Radičevega Prepeluha, povedal o pogajanjih s Prepeluhovci za skupen nastop. Izvajal je med drugim: Hrvatski kmetje republikanci so revolu-cionarni, vodstvo pa je buržoazno. Enako je s slovensko republikansko stranko. Prepeluh pravi, kdor hoče imeti korist od volitev, naj voli mene. Jaano kot na dani pa je, da krogljice ne bodo prinesle ničesar, kvečjemu diktaturo in meščansko vojno. Kdor hoče res ma-nifestirati za delavsko-kmetisko republi-kansko misel, naj voli delavsko-repu-blikanski blok!

Navzoče delavstvo (do 150 oseb) je odobravalo s. Jakatu. Prepeluh je skušal nekoliko odgovorjati, izrekel pa je, češ, mi se nisimo združili z vami zato, ker smo smatrali, da je ta ponudba bila neiskrena in je zgolj tega, da bi nas

vlada razpustila kot komuniste. Temu se se delavci smejali.

Nato je govoril g. Čobal po dolgem času spet enkrat. Vendar upamo, da mu je še za to žal; zakaj, hotel je raz-krinkati Prepeluha, pa je s tem i samega sebe. Napadel je popolnoma pravno Prepeluha k t političnega veržnika. Saj je bil pred vojno socialist, med vojno se je povlekel nazaj, ob koncu vojne ob Jugoslaviji je videl Prepeluha, da se socialdemokratom objubljajo korita, poslal je pravi socialist; ker je s kandi-daturo propadel je postal autonomist, zdaj pa Radičeva lutka. To je politično veržništvo. Jaka Zorja je stoz in stoz ostal komunist, ni politični veržnik, Prepeluh pa je. In tako dalje je naštel rane grehe Prepeluhu. Dejal je tudi, da je federalizem, avtonomizem itd. fraza in da je treba čakati: republika pride sama po sebi! itd.

Prepeluh odgovarja: „Čobal pravi, da sem veržnik. On je imel v vojni bel kruh, to ga ni imel nihče izmed knapov. (Knapje: To je res. On ga je imel, mi ne!) Kdo je torej veržnik? (Klic: Ob!) Očita mi, da sem bil v drugi narodni vladi. Bil sem res.“ (To-rej je pomagal pri zgradnji troednih koritov). Tudi Čobal je bil takrat prišten Jugoslovan. Saj je znano vsem, da se je 1920. leta v Celju na takratnem kongresu sprejela resolucija: Ako Pašič s svojo vidovdansko ustavo propade pri glasovanju v parlamentu, bomo še mi socialisti glasovali zanjo! Torej so podpirali srbsko hegemonijo! (Čobal se razburja. Prepeluh vpije: Imam pričel) Čobal pravi, da so federalizem, avtonomizem, republika fraze.

Čobal: Da, fraze so!
Prepeluh: Potetakem je fraza Lenin, pariška komuna fraza, ruska revolucija fraza, potem je Marx fraza, potem je Lassalle fraza.
Čobal: Marx in Lassalle si še Čevrej ne bi obrisala ob tebi.
Prepeluh: Res je! Ob tebi pa tudi ne!

Čobal (jeza mu raste).
Prepeluh: Ko sem bil v vladi v Ljubljani, sem namerjal popraviti zakon o bratovskih skladiščah, pa sem rekel Čobalu, stori ti to, ti se razumeš, pa je dejal Čobal: Naj ostane pri starem, saj bodo itak vsi pomrli kmalu!
Čobal (jeza prekripi): Pa ti? Ti si pošiljal 1920. leta v Trbovlje telegrame, koga naj se aretiraj! Se zdaj imam enega doma. Ti si jih podpisal! (Klic: Seve, komuniste!)

Prepeluh vpije, Čobal vpije, delavstvo se jima smeji. Snaj se je spopadel z gonom. Tekmovala sta, kdo bo koga bolj osramotil in oba sta se dobro odrezala. In pri gornjih očikih sta oba govorila o dokazih in pričah, torej mora biti pač res!

Prepeluh konča s klici: Živela republi-kanska stranka! Živel Radič! Nato je bilo vse tiho. Zorja zavpije: Sodrugi! Februarja bo steherni volit del-kmetijski republikanski blok! Ven! — Vsi so se razpršili in Prepeluh je ostal sam.

Delavstvo, ki je bilo poleg, je spoznalo Čobalovske in Prepeluhovske komate duše, saj je dovolj siškato od njih sanib.
Prepeluh torej je bil svoj čas sam v vladi in kuhal ta blagor, ki ga zdaj uživajo delavci, veržili s prepričanjem, pošilja telegrame, koga naj se aretiraj in zdaj agitira za svojo judejevo dušo.

Za agitacijo pri volitvah nimamo nikakih denarnih sredstev. Imamo sicer pogum in voljo, toda, sodrag, zbiraj in daruj v volilni fond Del-kmet-skega republik. bloka. Sila je nujna, ne oklevaj!

Delavec in kmet imata zanj samo pljunec.

Čobal je torej kriv šepavemu zakonu bratovskih skladišč, na kongresih socialistov se je sklenilo, da socialisti ob potrebi glasujejo za ustavo in ravno tako kot Prepeluh kuhaj današnji troedni t-ror!

To sta si povedala drug drugemu v lice. Dva brata sta se našla, dva umazana veržnika z delavci in km-ti, da sta se razgalila pred delavci: Glejte, gobavca sva! S tem sta se rekla isto kot!

Ce hočete, da bi uživali beli kruh terorja, jetniških pimaov in omrežij, puša in sabelj, progovov in brezposelnosti, dajte, volite, naju. Ustvarila bova socialistično, demokratično republiko našija! Dajte nama tiste frnikule febr-arake!

Delavstvo pa je reklo: Mi si ne delamo nikakih iluzij o blagru volitev, mi gremo v borbo, mi stopamo v reakcijo, ne klonimo pred terorjem, ker smo pravi delavsko-kmetijski republikanci!

Ven iz revirjev s Prepeluhi in Čobali!

Živel delavsko-kmetijski republikanski blok!

Zastopniki angleškega delavstva o sovj. Rusiji.

V našem listu smo že poročali o bivanju zastopnikov angleških strokovnih organizacij (trejduunionov) v sovjetski Rusiji. Prinesli smo izvleček iz govora Purcella, voditelja angleške delegacije na šestim kongresu ruskih strokovnih organizacij. Priobčili smo, razgovor ruskih sodrugov s Purcellom o vprašanji svetovnega delavskega strokovnega gibanja.

Danes prinašamo v izvlečku poročilo Ben Tilleta, drugega člana angleške delavske delegacije — o vseh, ki so jih prejeli zastopniki angleškega proletariata v uniji sovjetskih republik.

To poročilo je dal Ben Tillet na povratku v Anglijo dopisnikom raznih listov.

Ben Tillet je med drugim dejal: „Na svojem potovanju smo obiskali celo vrsto velikih industrijskih sredšč, kot Donečki bazen, Baku, Georgijo itd. Spoznali smo položaj industrije in delavstva in življenje delavcev. Videli smo pridobitve sovjetske oblasti na polju družabnega in kulturnega življenja delavcev.“

Laško rečem, da je dovedel do popolnega uspeha poskus, ki ga je napravil ruski proletarijat. Pridobitve sovjetske oblasti v tem sorazmerno kratkem času njenega obstoja so presenetljive — čisto spominjajo na čudeže. Varen red, zavestna disciplina, sistematično organiziranje industrije, to je vse največjega občudovanja vredno.

Socijalno zavarovanje delavcev v tovarnah, skrb za matere, otroke, javne kuhinje in obednice — to so kolosalne pridobitve sovjetske oblasti.

Opazovali smo aktivno udeležbo delavcev v sovjetskih in drugih napravah mest in pokrajine. Globoko sem prepričan, da stoji pred novim sistemom velika in sijajna bodočnost, če bodo ruski delavci še dalje sodelovali v tako političnovalnostjo in vtrajnostjo.

Čudežno se nam zdi, da je s svetstja republika mogla združiti skoro 200 različnih narodnosti s 150 različnimi jeziki in stokratno v trdno zvezo. Uničenje anarhistov (nepismenosti) je bolj pomembna zmaga, kot revolucija sama. (To je vprašanje. Uredništvo.) Pod centralističnim režimom se ne bi uničilo anarhistov v dveh stoletjih.

V eploplnem smo videli sovjetsko Rusijo tako, kot je. Vse se nam je pokazalo odkrito in iskreno, z vsemi dobri in slabimi stranmi.

Politični položaj sovjetske unije, tjena diplomacija in kontrolne naprave — vse je mnogo boljše, nego smo si mogli predstavljati v naši deželi (Angliji), kjer zanikava kapitalistični tisk vsa dejstva.

Naša naloga je sedaj, da seznamimo angleške strokovne organizacije z vsem, kar smo videli v sovjetski Rusiji, in da tako dovedemo do združevanja angleške delavskega razreda z ruskim. Prepričani smo, da se nam hoče posrečiti.

Tako govori Ben Tilt, ki ni boljše, temveč funkcionar angleških strokovnih organizacij, ki pripadajo v Amsterdamu in ki sedaj zahtevajo, da Amsterdamski prenehajo s svojo razkorniškimi politiko v delavskih strokovnih organizacijah ali pa da se umaknejo.

To je zopet močna klobuta vsem, zlasti slovenskim socialpatrotom, ki blagotvorno Rusijo, cepijo delavske gibanje, vodijo delavstvo za nos in s tem ovirajo osvobodilni boj proletariata.

To je močna klobuta, ki jo je dal angleški proletarjat angleški buržuaziji, ki snuje blak proti sovjetski Rusiji in črni v svet vseh o raznih uporih v Rusiji. Te vesti sta pri nas začela zopet trobiti "Jutro" in "Slov. Narod".

Ali mislite, delavci, da se bodo naši socialpatrotovski voditelji sedaj spametovali? Moči se oni, kdor na to upa. Kajti socialpatrotovski birokrati ovirajo povrdigo delavskega gibanja.

Za slovenski proletarjat bodo prišli boljše časi tedaj, ko se bodo tisti delavci, ki danes radi neinformiranosti za Koruni, Svetku in Deržiču, ko se bodo ti in danes že indiferentni delavci združili z razredno-bojevnim proletariatom v boj proti buržuaziji in njenim zaveznikom za vlado ročnih in duševnih delavcev ter kmetov.

Za kakšno republiko je Prepeluh?

Prepeluh je že nekaj tednov republikanec. On je tudi predsednik "Slovenske republikanske stranke" (SRN). Demokrati hočejo naloviti glasov z "narodnim edinstvom", klerikali s "slovensko poštenostjo", Prepeluh pa z — republiko.

Ali delavci in kmetje se morajo vprašati, za kakšno republiko je Prepeluhova SRN.

Kajti republik je več vrst na svetu in v marsikateri republiki se ne godi delavskemu razredu nič boljše kot v monarhiji.

Na vrhodu obstoja zveza sovjetskih republik, v katerih imajo vsi mod in vsa vlada v rokah ročni in duševni delavci ter kmetje. Gospoda nima nobene pravice. Pravico ima le oni, ki dela bodisi s kladivom, bodisi z motiko ali kraspom, s pligami ali sekirko, s peronom ali svinčnikom. Tam je uresničen stari izrek: Kdor se dela, nisi ne je! Tam upravljajo delavci in kmetje občine, okraje, pokrajine, celo državo in vse posodne panoge kot n. pr. kmetijstvo, zdravstvo, prosveto, industrijo, trgovino itd. Centralne vlade nihče se postavlja, temveč jo voli delavno ljudstvo na svojem kongresu.

Na drugem kraju pa imamo ameriško republiko in tudi izvoljenega predsednika republiko. V Ameriki nimamo kronanih kraljev, imamo pa nekronane kralje — razne velekapitaliste, ki imajo v svojih rokah gospodarstvo cele države. Volivni zakon je prirejen tako, da vedno zmaga kapitalistične stranke, ki izvolijo za predsednika onega človeka, ki zna najbolje zastopati interese kapitalistov, bogatašev proti interesom delavcev in kmetov. Kdor bere le kaj časopise, ve, s kakimi grozovitimi sredstvi je "republikanska" ameriška buržuazija zadela vsako resno delavskega gibanje.

Slovenski delavci in kmeti se more biti na tako republiko, ker ni znano nič boljše kot monarhija.

Prepeluh pa je za tako republiko in je proti prvi delavsko-kmetjski republiki. To beremo v sodnji številki njegovga "Slov. Republikanec", ki pravi:

"Ko so se Amerikanci osvobodili angleškega gospodarstva v 18. stoletju, so sklenili, da se bodo vladali sami, po svojih zastopnikih. Kot svojega vidnega poglavarja na znanj so si določili urvednika... Tako se razlikuje monarhija od republike. Monarhija pomeni širjenje rodnih oblasti s večimi vojskami in vlado samo ene osebe, republika pa pomeni vlado ljudstva in mir."

Tako hoče oslepiti one, ki ne mislijo. Kajti, kdor misli, ve, da angliška, francoska, nemška, poljska in druge tako meštanske republika ne pomenjajo "vlado ljudstva in mir" — ampak pomenjajo vlado meštanske gospode in imperialistične vojske. Saj je francoska republika steber militarizma in ameriška republika finančna svetovna oboževanje.

"Na delovnega ljudstva in mir sta mogla le v delavsko-kmetjski republiki. In tega vidimo jasno, da noben kmet, noben delavec ne more glasovati za "Slovensko republikansko stranko". Kajti, kdor bi glasoval za njo, bi glasoval za meštansko republiko, za vlado gospode in za nadaljnje zatiranje delovnega ljudstva.

Delavci in kmetje Slovenije ne morejo glasovati za meštansko republiko, ker bi s tem glasovali proti samim sebi. Kajti, kar je dobro za gospodo, je slabo za delavca in kmeta. Med gospodo in delovnim ljudstvom je nemogoč sporazum. Za delovno ljudstvo bodo prišli boljše časi tedaj, ko bo zmagoval nad gospodo in prevzelo samo svojo usodo v svoje roke.

Zato bodo glasovali delavci in kmetje Slovenije

za slovensko delavsko-kmetjsko republiko.

Za to republiko se pa bori edino Delavsko-kmetjski Republikanski Blok!

Vprašajte jih.

Razne stranke bodo začele privrejeti po vseh krajih javne volivne shode. Sodrug, pridite na te shode in vprašajte govornike, kaj je že njihova stranka napravila za slovenskega delavca in kmeta. Oni vam ne bodo hoteli priznati tega, da so delavca in kmeta doslej samo vodili za nos in ga goljufali, oni se bodo hoteli izogniti vašemu vprašanju. Vi se ne smete s tem zadovoljiti, temveč stopite sami na govorniški oder in p-vejte ljudem resnico. Saj ni potrebno biti bogve kako dober govornik, treba je le ljudem povedati resnico. In tisti delavci in kmeti, ki so doslej radi nevednosti še tavalji za klerikali in drugimi sleparskimi strankami, vas bodo razumeli in bodo postali pristali.

Delavsko-kmetjskega republikanskega bloka.

Na klerikalnem shodu povejte ljudem to-le:

Internacionalni pregled.

Socialpatroti — rabijo delavstva.

Na Estonskem se je sformirala vlada iz zastopnikov vseh strank, tudi — iz socialdemokratov. Estonski socialpatroti so torej vstopili v falistovski vlado, ki je dala nedavno postreliti 300 delavcev. Na Estonskem so napravili socialpatroti isto kot v Bolgariji. V odličnem momentu bodo storili slovenski socialpatroti isto.

Kdaj bo proletarjat obračunal s temi rabiji?

Španski socialdemokrati za vojaško diktaturo.

Po odloku španskega kralja je bil priredjen v vojaški direktoriji predsednik socialdemokratskih konsumov in član predsedstva španske socialpatrotjske stranke Largo Caballero. Caballero je sprejel kraljevo ponudbo. Socialdemokratski delavci so silno razburjeni nad tem vstopom v vojaško vlado generala Primo de Rivera.

Angleška delavska delegacija se je vrnila iz Moskve v London.

Delegacija angleških strokovnih organizacij se je ta teden vrnila domov iz sovjetske Rusije. Njena poročila priobčijo jejo v vseh listih. (Glej v današnji šte-

Klerikali niso doslej še prav nič zboljali položaja delovnega ljudstva, pač pa so:

1. podpirali habzburško dinastijo, nemški centralizem, militarizem itd.;

2. hujkali so ljudi na vojsko za "presvito habzburško dinastijo, vero in domovino". V tej vojski pa delavci in kmetje niso kraveli za "vero, dom, cesarja", pač pa za — kapitalistične roparje;

3. izsiljevali so iz ljudi vojna posojila;

4. prodali so Slovenijo srbskim monarhistom, militaristom in centralistom pod krinko "jugoslovanstva";

5. sedeli so v prvih "jugoslovanških" beogradskeh vladah, pomagali na noge srbski gospodi in svojim bankam ter konsumam;

6. dali so streljati slovenske železničarje, ki so zahtevali kruha;

7. da bi p tlačili nezadovoljnost delovnega ljudstva, so se naenkrat zavzeli za avtonomijo (potem ko so utrdili centralizem); s parolo avtonomije so hoteli nafarbiti ljudi. Ko so pa prišli na vlado, niso niti znižali davkov, niti niso delali za avtonomijo, niti se niso pobrigali za delavstvo; pač pa so se popolnoma umaknili monarhiji, centralizmu in glasovali za to, da gre 6 milijard iz ljudstva iztisnjenih dinarjev za militarizem, prepovedano so vsako delovanje razredno-bojevnih delavskih organizacij, držali so delavske borbe v zaporih in sploh tlačili delavski razred;

8. so proti agrarni reformi;

9. navdušujejo se za francoski imperializem;

10. zat: SLS ne more biti več niti stranka kmetov, niti stranka slovenskega naroda — pač pa mora slovenski delavec in kmet obsoditi voditelje te stranke ljudskih sleparjev in biričev.

Na socialpatrotjskem shodu povejte:

1. Da so socialpatroti socialisti le v besedah, v dejanjih so pa nezavedni ali zavedni zavezniki buržuazije. Socialpatroti so napravili s socializmom isto kot klerikali s Kristusovo vero — oboji so Kristusove in Marxove nauke popočili in potepali.

2. Socialpatroti so bili za svetovno vojno.

3. Socialpatrotjski konsumi so dajali vojna posojila.

4. Zastopniki socialpatrotjske stranke: Prepeluh (ki je postal še na zimo republikanec), Kristan in drugi so sedeli skupaj z Žerjavovimi in Pribičevićevimi demokrati v ljubljanski in centralistični beogradske vladi.

5. Delavstvu, ki je hotelo izvojevati popolno osvobodjenje in delavsko-kmetjsko republiko, so rekli: "To je neumnost. Mi moramo najprej utrditi našo mlado jugoslavijo!" In tako so socialpatroti pomagali utrditi današnji reakcionarno jugoslavijo, v kateri je dobro za kapitaliste, veleposestnike, oderube, generale in socialpatrotjske toritarje, a slabo za gladujočega delavca in čez glavo zadolženega kmeta.

6. Žerjavci so prepustili za nagrado za izdajo sko državo socialpatroti delavstvo zbornic, inspekcijo dela in bolnišnično blagajno, od katerih se red socialpatroti hrčkarji na račun delavskih žuljev. Volivne v vse te delavke institucije nečejo razpisati, ker potem bi se morali oni skupaj z Žerjavovci umakniti delavskim zastopnikom.

7. Kradli so in še kradejo delavsko imovino, razbijajo strokovne organizacije, denuncirajo delavske zastopnike in sploh pomagajo buržuaziji proti delavstvu.

8. Včlanjeni so v II. internacionali, ki jo vodijo razni kraljevi in republikanski ministri, ki v več deželah vedno v vladah skupaj s f listi.

9. So proti slovenski delavsko-kmetjski republiki in so za centralistično Es-hacijo.

10. Zato socialpatrotjski voditelji ne morejo biti zastopniki delavstva, pač pa spadajo pred sodišče, ki jim ga bo stvalj delavski razred.

V prihodnji številki bomo napisali, kaj morajo delavci in revni kmetje vedeti še drugim strankam, ki sedaj pošiljajo med delovno ljudstvo svoje plačane krive preroke. (Konec prib.)

Socialpatroti hočejo prikriti resnico!

Socialpatroti so dršč pokonili to s lažni. To je stara in znana stvar. Oni hočejo prikriti resnico na vsak način. Kajti, ko bo zvedelo delavstvo za vse resnice, je socialpatrotov konec.

Tako je prišlo sedaj na dan, kako so socialpatroti hoteli zamčiti usta Fimmena, tajnika mednarodne organizacije transportnih delavcev, ki je včlanjena pri Amsterdamu. Fimmen je bil lansko jesen v sovjetski Rusiji. Mi smo priobčili nekotere njegove izjave o sovjetski Rusiji. Priobčili smo one, ki jih je Fimmen objavil.

Nedavno pa je bil pri Fimmenu ameriški dopisnik "Drapcan Rouge" ("Rdečega čoparja") in je vprašal Fimmena:

"Zakaj niste skoraj nič napisali o sovjetski Rusiji po svojem povratku domov?"

Fimmen: "Če nisem doslej nič napisal, to ni moja krivda. Imel sem namena, da priobčim celo vrsto člankov v socialdemokratskem glasilu "Het Volk". Ali uredništvo je prepovedalo objavo mojih člankov pod pretvezo, da niso nadstrankarski. Lahko bi priobčili vse, kar hočem povedati, v komunističnem listu. Ali to ne bi imelo onega uspeha, ki ga jaz telim, ker bi tam govorili že prepričan. Jaz hočem povedati resnico socialdemokratskim delavcem."

Tako hočejo prepričati socialpatroti, da ne bi prišla resnica do njihovih članov. Ali vse to jim ne bo pomagalo.

vilki poročilo Ben Tillea o sovi. Rusiji) Meštanske časopise se peni od jere nad temi poročili. Tudi desničarsko krilo delavske stranke je nezadovoljno s poveljnimi poročili delegacije o sovi. Rusiji.

29. decembra se je vrtil generalni svet strokovnih organizacij; na tem svetu bo poročala delegacija o svojem zahtevanju na 6. kongresu strokovnih organizacij, o sovjetski Rusiji in o skupnem odboru, ki so ga upostavili z ruskimi delavci za pripravo ujedinjenja mednarodnega strokovnega gibanja.

Po generalnem strokovnem svetu se bo vrtila širša delavska konferenca, ki se bo pečala predvsem z vprašanjem enotnosti strokovnih organizacij. Na to konferenco bodo povabljeni zastopniki ameriške in rdeče strokovne internacionalne, francoskih, nemških in češkoslovaških strokovnih organizacij.

M. bomo v našem listu o poteku vseh teh konferenc natančno poročali.

Bell teror v vseh obmojnih deželah sov. Rusije.

Angleško-francosko-italijanska buržuazija pripravljaj znova blok vseh kapitalističnih držav proti sovjetski Rusiji. V zvezi

s tem so se povečala preganjanja delavstva v vseh obmojnih državah sovjetske Rusije.

V Rumuniji je bilo ta toden zaprtih nad 400 delavcev.

Na Poljskem se je izročilo sodišču komunistične poslane: Laneucki, Vasiňuk, Čučunaj in Kosicki. Obtožuje se jih volivizdaje. — Socialpatroti sede v vladi, ki upiranjara "veleindjaljske" procese.

Na Estonskem (kjer so tudi socialpatroti v vladi) se strejta celo komunistične družine. Strokovni funkcionarji se nahajajo na črni listi.

Na Letskem se vrše aretacije kar v masah.

Na Litavskem so bili obsojeni štiri delavci na smrt, 56, da so šli med vojaki komunistične letake, 17 letna dečlica je bila obsojena na doživotno ječo.

Srbska buržuazija pripravljaj v zvezi a bolgarsko in rumunsko lptvo.

Rdeča nedelja v Parizu.

Zadnje nedeljo so se vratile v Parizu velike delavske demonstracije pod vodstvom komunistične stranke. Proletariat je demonstriral proti pripravam buržuazije proti sovjetski Rusiji, proti falizmu, za izpustitev zaprtih delavskih borov.

Pred novimi volitvami v Mussolini.

Mussolinijo lahko imenujemo danalajo Italijo, v kateri pa vedno bolj vre proti fašizmu.

Mussolini vedno bolj izgublja tla pod

nogami. Zato se boče pokazati bolj „demokratskega“. Tudi je v presenečenje vseh predložil parlamentu nov volilni zakon po angleškem sistemu.

S tem je Mussolini upravljal na dnevni red vprašanje novih volitev, ki se jih pričakuje do maja.

Strok. pregled.

Za enotnost svetovnega delavskega strokovnega gibanja

Ruske in angleške strokovne organizacije so upostavile skupen odbor, ki ima pripravljati enotnost delavskih strokovnih organizacij po vseh deželah, upostavo enotne mednarodne delavske strokovne internacionale.

Ruski in angleški organizirani proletarij (okrog 15 milijonov!) sta prva spoznala, da je treba danes v prvi vrsti rešiti to življenjsko vprašanje proletariata.

Malotevnilno je slovensko delavstvo v primeri z internacionalnim proletariatom. Ali proletarci Slovenije nismo brezpomembni člen v verigi mednarodnega delavstva. Ničde drug nas ne bo osvobodil kot mi sami s trdnim, vztrajnim bojem, v katerem imamo gotovo za zaveznike tpeine drugih dežel. Mi ne smemo držati prekrižnih rok. 4 leta smo krvaveli v streških jarkih — za kapitaliste. Zavijamo rokave, pljunimo v roke in delajmo — za osvobodjenje nas samih! Milijoni delavcev in kmetov so padli za — sovražnika, ne strahamo se truda in žrtve — za delavski razred!

Delajmo resno in iskreno za enotnost strok. organizacij. Ne začnimo zopet s kakimi konferencami voditeljev, kajti konference p. edin central za ujedinitje — so že konec dela za enotno strokovno gibanje.

Enotne organizacije, enotno fronto morajo ustvariti množice. Množice so za enotnost. Ali one še ne delajo za njo, ampak čakajo. Čikanja je pa bilo že preveč. Razredno-zavedni delavci moramo mobilizirati mase za stvaritev enotnega strokovnega gibanja.

Te mase niso niti v Šibenčevih ulicah, niti na Turjaškem trgu, niti v „Naprejevem“ uredništvu, niti v bisagah strokovnih funkcionarjev — te mase so v rudnikih, tovarnah, na železnici.

In tu — v rudniku, tovarni, na železnici moramo vzbuditi gibanje za enotne razredne strok. organizacije. Tu moramo na javnih shodih izvoliti skupne delavske odbore, ki bodo vodili akcijo za enotnost.

Na ta način bomo pripomogli začetemu delu ruskih in angleških delavcev.

In to naše delo bo imelo uspeh. Tedaj bomo vrgli birokrate, ki bi čedo preprečiti enotno organizacijsko fronto na strokovnem polju.

Vsi smo za to. Ali bodimo vsi za to tudi — v dejanjih!

Torej na delo. Rudar.

Konec kongresa italijanskih strokovnih organizacij.

Preteklo soboto se je zaključil kongres italijanskih strokovnih organizacij. Reformistični voditelji so ves čas kazali na kongresu svojo reakcionarnost. Pred glasovanjem o orientaciji C. G. L. je v imenu komunistov Vota razkrižal edino sprejemljive zahteve in parole, namreč svobodno organiziranje in štrajka, enotna fronta za boj proti fašizmu, reorganizacija na podlagi obratov in delavskih zbornic, strokovna enotnost tako nacionalna kakor tudi internacionalna. Pri glasovanju je odpadlo na predlog konfederalistov (reformistov) 153.316, na predlog maksimalistov 54.796 in na predlog komunistov 32.596 glasov. Način glasovanja je bil precej podoben fašističnim metodam. Nato se je na predlog reformistov sklenilo reorganizirati strokovne organizacije. Delavske zbornice, ki so v zgodovini italijanskega proletariata igrala tako lepo revolucionarno vlogo, so se spremeniše v navadne administrativne organe in še več; njim je prepovedana najmanjša agitacija in kakršnokoli organiziranje odpora proti fašizmu. Dosedaj so bile delavske zbornice v Italiji zatočišča in ognjišča revolucionarne agitacije. Odslej pa bodo po volji reformističnih voditeljev na-

Kongres italijanskih strokovnih organizacij.

Ne vemo še končnega rezultata o kongresu italijanskih strokovnih organizacij. Vemo samo, da je na kongresu padlo 30.000 glasov za predlog komunistov, kar pomenja mnogo z ozirom na pritisk reformistične birokratije in na polena, ki so jih amsterdamski metali pod noge revolucionarnim delavcem. Teh 30.000 glasov priča o živlavosti revolucionarnega duha med množicami italijanskega proletariata. Ni ga mogla zatreti niti fašistovska železna pes, niti izdajstvo reformističnih voditeljev, ki so ob prihodu Mussolinija na vlado šli k njemu, da se mu poklonijo. Italijanski tovarni Arha in Svetka so se ponudili Mussoliniju za strefepolterje, na kar je Mussolini v parlamentu iz-

javil, da je pripravljen odstopiti in ministri sedeti „zastopnikom“ proletariata. Ni čuda, da je tako po ti a p. g. strokovne organizacije v težaven položaj, da se je članstvo širilo v veliki meri. Oj konca lanskega leta pa so komunisti pričeli s podvojenodelavnostjo za vstop v strokovne organizacije. Novo vstopivši člani so trn v peti strokovni birokratiji in kongres ni dopustil, da bi delegacija milanskega proletariata predložila kongresu svoje mnenje. Sodelovanje s fašisti v parlamentu, opozicija proti revolucionarnim delavcem — to je slika amsterdamscev. Kljub vsem mahinacijam pa sta Ferari in Repossi postavila nasproti konfuzionističnemu maksimalizmu in reakcionarnemu sindikalizmu parole: Za enotnost strokovnih organizacij! Proti izključevanju! Za razredni boj!

M. R. P.

(Mednarodna Rdeča Pomoč.)

Kako delajo za MRP v sovjetski Rusiji.

V oktobru l. l. je izšla brošura „Velika solidarnost“, v kateri se poroča o delovanju MRP v sovjetski Uniji. Ta brošura, ki je prevedena na nemški jezik, v sedmih poglavjih opisuje delo ruskih delavcev in kmetov za MRP. Žal, da nam arhetova ne dopuščajo Veliko solidarnost izdati tudi na slovenskem jeziku. Zadovoljiti se moramo s kratkimi izvlečki, ki pa bodo prijateljem MRP lahko dobro služili kot vzgled kako delajo za MRP, za delavsko solidarnost svobodni delavci in kmetje v Rusiji.

MRP se je v Rusiji ustanovila v 1922 letu, ko je združena buržazija v enotni fronti s socialpatriotskimi voditelji pričela s ogajem in mečem delati „red in mir“, ko so se pojavili prvi krvavi nasproti fašizma in ko je bilo na tisoče proletarških borec vrneno za več let v ječe. Delavci in kmetje v Rusiji so sicer že zmagnali ali radevolje so se odvalili klicu tistih, ki so prosili pomoči, ker so v boju proti kapitalizmu, v boju za oblast prišli v bedo. Ruski delavci in kmeti sta takom dolgotrajnih bojev proti carizmu sama občutila bi kapitalistične justice, saj so tisoči ruskih delavcev in kmetov ginili desetletja po sibirskih rudnikih in močvirjih in podzemeljskih ječah in zato je danes ruska sekcija MRP najpoštenje in daje primer in vzgled vsem drugim sekcijam.

Kako hitro je MRP napredovala v Rusiji kažejo naslednje številke. Januarja 1923 se je nabralo 310 rubljev, julija istega leta se 20.436 rub., januarja 1924 74.455 rub., septembra 1924 pa 225.459 rubljev. Skoraj 90 odst. celokupne svote, ki se nabere za politične jetnike po celim svetu sberajo ruski delavci in kmetje. Od kod taka požrtvovalost? Za ruske delavce in kmete solidarnost ni samo lepa beseda, ampak predvsem dejanja. Ruski delavci in kmetje smatrajo boj delavstva v zapadnih državah za svoj boj in udarec kapitalizmu nad zapadnim delavstvom kot da bi jih sami štutili. MRP pa je tudi samostojna organizacija mase. Do septembra 1924, torej v teku dveh let, se je ustanovilo 107 gubernijskih in okrožnih odborov in število članov je doseglo 3 1/2 milijona. Samo v Leningradu je nad 500 tisoč članov, ki plačujejo svoje prispevke.

Kumstva. Najboljša zveza med člani MRP in jetniki kapitala so kumstva nad jetniki. Ideja kumstva izhaja iz članov v jetniki, ki so prvi prevzeli kumstvo „v jetnikih zaporov in ječ v Niedersachse...“ (Bavarska), Vratislava (Šlezija) in Kovno (Litvanska). 50 organizacij MRP v Rusiji so postale kumnice. Leningrad je prevzel kumstvo nad vsemi zapori in inčank. Nad beograskimi zapori je prevzela kumstvo tudi MRP v Moskvi in Jaroslavu.

Kako naloge si stavljajo organizacije MRP, ki prevzemajo kumstva, in kakšno delo opravljajo!

Omeniti moramo, da vprašanje prevzemanja kumstva nad posameznimi zapori ne rešujejo odbori sami, ampak člani MRP. Člani štajajo v časopisja poročila „ravnanju z zaprtimi sodrugi in medsebojno razpravljajo o možnosti, bodočim varovancem pročiti dovolj pomoči. Zbirajo se podatki o številu zaprtih in njihovih družin, seznanjajo in potrebnih osebnih podatkih, našin in vilina kazni itd. Vse to se piše v listo, o tem se razpravlja na sestankih

in na običnem zboru se potem sklene, da prevzame organizacija kumstvo nad gotovim zaporom. O sklepa se potem obrveta jetnike, katere se je prevzelo v oskrbo, in organizacija dobi finančni uslov a. pr. MRP Arhangelsk, kumnica barcelonske jetnišnice in kasnilnice. Organizacija MRP, ki prevzame kumstvo, se obhvat skrbeti za žrtve, ki pridejo v dotični zapor. Velika radost zavlada, če „obe take organizacije MRP, ki so kumice, pisma ali fotografije od jetnikov, nad katerimi so prevzela kumstvo. Tudi slike zaporov, v katerih se nahajajo varovanci, se po možnosti objavljajo v časopisja in razširjajo na vidnih mestih, da so člani šiboh informira o življenju njihovih varovancev. V mnogih krajih se jetnike, ki imajo družine, vpi- v seznam delavcev v dotičnih tovarnah in pri vojsi izjavljajo delavci: „Z velikim veseljem bomo za sodruga, ki so pod našim varstvom, opravljali odrajeno delo in jim pošiljali njihov zašilnik.“ In družine v ječah se nahajajo h dobivajo redno plače za delo, katerega vrše mesto zaprtih očetov člani MRP organizacij, ki so prevzeli nad njimi kumstvo. Pa ne samo delavci v tovarnah, temveč tudi organizacije MRP na kmetih prevzemajo kumstva. Kmetje se aporazumejo in prepustijo gotovo del zemlje zaprtim sodrugom in poleg tega tudi zanje obdelujejo to zemljo. Pridelke pa po četvi prodajo in ikapitke poljajo svojim varovancem.

Vsako leto dvakrat pretrajajo organizacije MRP posebne „tedne“ za svoje varovance. V teh dnevih se na shorovanjih poroča o postopanju kapitalistične justice in povzija se: Pomagajte jetnikom kapitala. V takih „tednih“ se s posebno vneto shira za žrtve kapitalistične reakcije in delavci in kmetje darujejo s polnimi rokami. V takih „tednih“ dobe organizacije MRP na tisoče novih članov. (Konec prbr.)

Božična darila za obsojene sodruga.

MRP se je obrnila na upravo jetnišnice v Celju in Mariboru, da bi dovolila obojeim sodrugom za praznike poslati nekaj božičnih daril. Celjska uprava je tej prošnji ugodila, mariborska kasnilnica pa birokratično in trdo srčno zavrnila.

V sredo 24. decembra je s. Juvan oddal sodrugom Franc Kokočju, Ignac Fricu, Ivan Hlebu, Ivan Stojnu in Berčiču vankem po: 1 steklenico vina, 1 steklenico medu, zavoj slačice, nekaj šunke, potice in tobaka. Sodrugi v zaporih so bili zelo razveseljeni božičnih daril in se vsem darovalcem tople zahvaljujejo. Istega dne so prinesli zaprtim sodrugom v Celju božičnice tudi še iz Zagorja in Trbovelj.

Na zaphte sodruga tudi v hudoče ne smemo pozabiti. Pišite jim in podpirajte MRP.

Božična darila so darovali: S. Cuijkar 1 potico, s. Lemeževa 1 škatljo slačice, s. Tavčarjeva 1 steklenico medu in 10 D, s. Baničkova 1 potico, s. Banič in Roje 1 šunko, MRP je kupila 10 paketov tobaka s vžigalnicami in sapirki in 5 steklenice medu, s. Pepca Jenko 20 Din, s. Štehek in Medved 10 Din, s. Kastrin Pavla 15 Din.

Tudi s. Sedajn v Maribor je MRP poslala božičnico, katero je pa dobila vrano.

Daruj za MRP!

